

Творца свайго шчасця

Дзмітрый ПАТЫКА, «Р»



Атрымаць прафесію, да якой цягнуўся са школьнай лавы, і займацца на працы тым, што захапіла яшчэ ў студэнцкія гады, ці гэта не шчасце для маладога спецыяліста? Менавіта так складаецца лёс малодшага навуковага супрацоўніка лабараторыі фізікі газавага разраду [Інстытута фізікі імя Б.І.Сцяпанавы НАН Беларусі](#), кандыдата фізіка-матэматычных навук Яўгена САФРОНАВА (на здымку).

Пераможца шматлікіх алімпіяд па фізіцы, якія, дарэчы, без уступных экзаменаў адкрылі перад ім дзверы фізічнага факультэта БДУ, Яўген змог рэалізаваць сваю юнацкую мару — заняцца даследаваннямі плазмы.

— Я вывучаю фізіку тлеючага разраду пры атмасферным ціску, — удакладняе малады навуковец. — Гэты кірунак вельмі папулярны ў свеце, бо ў яго адкрылася шмат цікавых прыкладанняў у тэхніцы, экалогіі,

медыцыне. І прыемна, што наша навука можа прапаноўваць у гэтай галіне піянерскія рашэнні. Напрыклад, нам удалося дамагчыся атрымання разраду «халоднай» плазмы аб'ёмам дзясяткі кубічных сантыметраў, што ў свеце пакуль не зрабіў яшчэ ніхто. Гэта адкрывае новыя магчымасці пры апрацоўцы незагойных ран, шырокіх апёкаў, ракавых пухлін, стэрылізацыі хірургічнага інструмента, стымуляцыі росту капіляраў і сасудаў. Пакуль мы ставім лабараторныя доследы. Але неўзабаве будзем гатовыя перанесці эксперыменты ў клініку. Шмат цікавых прыкладанняў адкрываецца і ў іншых сферах.

Аб сваім асабістым удзеле, важкасць якога пацверджана публікацыямі ў айчынных і замежных выданнях, патэнтам, Яўген кажа сціпла. Але не выпадкова яму ў ліку іншых таленавітых маладых навукоўцаў была прызначана стыпендыя Прэзідэнта на 2013 год. Не першая, дарэчы. Два гады таму, будучы аспірантам, ён ужо атрымліваў падобнае заахвочванне. Так што шлях у навуку з самага пачатку ў яго быў пасыпаны «ружамі». Зрэшты, усё па заслугах. Без працы з поўнай самааддачай і без захаплення любімай справай гэтыя кветкі ніколі б яму не дасталіся.

Фота: Аляксандр ТАЛОЧКА